

Åbent brev til Økonomiudvalget august 2026

Kære Økonomiudvalg

Vi sparer os ihjel

Så er vi der igen. Den årlige spareøvelse, hvor kommunale medarbejdere og faglige organisationer med rystende hænder bladrer gennem prioriteringskataloget og forsøger at finde svaret på det samme spørgsmål: Hvem står for skud – og hvor mange millioner skal findes?

I år er beløbet blevet hævet. Som udgangspunkt skal der spares omkring 80 millioner kroner, men der lægges yderligere 50 millioner oveni for at have ”noget at stå imod med” i overslagsårene. Det kan måske give økonomisk tryghed på papiret. Men øvelsen giver kun mening, hvis kommunen faktisk har noget tilbage at spare væk. Det har vi ikke på Bornholm.

Så hvor er strategien for vores ø? Hvor er visionen? Alle ved, at vi skal spare. Men vi har brug for at vide, hvilken retning vi skal bevæge os i. Den retning skal I som politikere sætte. Folkeskolen kan ikke blive ved med at betale regningen

I Center for Børn og Læring er administrationen blevet bedt om at finde besparelser i omegnen af 31 millioner kroner. Det er en voldsom sum, når man tager i betragtning, at vi taler om seks almene folkeskoler og 18 børnehuse.

En del af besparelsen findes blandt andet gennem forslaget om at indføre et skoledistrikt, så man kan ”klasseoptimere”. Det betyder grundlæggende, at man som udgangspunkt får plads til sit barn på den skole, man bor tættest på – men hvis der ikke er plads, sendes barnet til en anden skole, hvor der er plads.

Der er flere modeller i spil, men konsekvensen er den samme: Børn risikerer at blive sendt på en anden skole end den, deres familie har forventet.

Det vil skabe frustration, utryghed og potentielt mistro til både børn og forældre. Det vil samtidig føre til et stort antal henvendelser og klager til administration, skoleledelser og lærere – uden at de mennesker, der står med problemet, nødvendigvis har mulighed for at løse det.

Og besparelsen stopper ikke dér. Klasseoptimeringen vil naturligt betyde færre klasser og dermed et behov for færre lærere. Det betyder fyringer.

Mere undervisningstid løser ikke problemet

Men selv med dette forslag er vi endnu ikke i mål med de 31 millioner kroner. Derfor er det velkendte forslag igen på bordet: At opsig lærernes lokalaftale og øge lærernes undervisning med en klokke om ugen – svarende til én lektion og 15 minutter.

Det kan måske umiddelbart lyde beskedent. Det er det ikke.

Lærerne har allerede for mange undervisningstimer, fordi presset fra alle de øvrige opgaver omkring undervisningen er vokset voldsomt gennem de seneste år.

Det gør det stadig vanskeligere at finde den nødvendige tid til at forberede undervisningen. Og hvis der er én opgave, der burde have højeste prioritet, må det være netop den: at skabe undervisning af høj kvalitet.

Lærerne på Bornholm har et stærkt ønske om at lykkes med deres kerneopgave og om at være med til at løfte de store udfordringer med inklusion og trivsel. Men det kræver fagligt dygtige lærere, der har tid til at forberede undervisning og skabe læringsmiljøer, hvor eleverne både trives fagligt og socialt.

I dag bliver lærernes forberedelsestid ædt op af en massiv mængde opgaver: Dokumentation, skole-hjem-samarbejde, møder og koordinering med PPR og andre eksterne samarbejdspartnere samt et stadigt større ansvar for den enkelte elevs trivsel og udvikling.

Så når politikerne vil øge lærernes undervisningstid, er spørgsmålet helt enkelt:

Hvilke opgaver skal lærerne så lade være med at løse?

For svaret er ikke, at andre opgaver forsvinder. Tværtimod. Tendensen er, at alt det, der ligger rundt om selve undervisningen, fylder mere og mere.

Lærerne er allerede pressede

Lærerne på Bornholm løfter hver dag en kæmpe opgave. Men de er også voldsomt pressede – både fysisk og psykisk.

De bliver slået, sparket og spyttet på. De bliver råbt ad, hånet og ignoreret. Og samtidig forventes det, at de gennemfører undervisning af høj faglig kvalitet.

De skal ikke blot undervise. De skal også have blik for den enkelte elevs psykiske tilstand, faglige niveau, sociale relationer og utallige individuelle hensyn. Alt for ofte sker det i en klasse, hvor læreren står alene med ansvaret.

To lærere i undervisningen er en løsning, der virker.

Derfor er det med stor bekymring og ærgrelse, at der igen lægges op til at spare på puljen til to-lærertimer. Hvis ambitionen er bedre trivsel, stærkere inklusion og højere faglighed, er det svært at forstå, hvorfor man vil spare på netop det, der giver lærerne bedre mulighed for at lykkes.

Priorité folkeskolen

Kære politikere I skal ikke bare beslutte, hvor der skal spares. I skal beslutte, hvad Bornholm skal være.

Hvis Bornholm skal være en attraktiv ø at bo på, skal der være en stærk folkeskole. Det er afgørende for børnefamilier, for tilflyttere og for de medarbejdere, vi har brug for at kunne tiltrække og fastholde.

Derfor er vores appel klar:

Priorité folkeskolen.

Invester i lærerne. Giv dem tid til deres kerneopgave. Skab rammer, der giver børnene mulighed for at trives og lære. Og vær modige nok til at sætte en politisk retning for Bornholm i stedet for år efter år at forsøge at spare os ud af problemerne.

For vi kan ikke blive ved med at spare os til et bedre Bornholm.

På vegne af Bornholms Lærerforening – Forperson Cindy Dellgren